

Bilag 2.

Genpart.**Statsanstalten for Livsforsikring,
Bestyrelsen.**

Kjøbenhavn den 2den December 1893.

I behagelig Skrivelse af 22de f. M. har Finansministeriet ved Overførelsen af den hoslagt tilbagefølgende Skrivelse af 20de f. M. fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet udbedt sig Anstaltens Ytringer i Anledning af de Forslag, der ere fremsatte i det af Landstinget nedsatte Udvalg angaaende Lovforslaget om Bonusudbetaling af Skolefondene, og som gaar ud paa, at der i Lovforslaget indføres en Bestemmelse om, at de enkelte Skolefond skulle være berettigede til inden for en vis Frist at forlange, at Statsanstalten for Livsforsikring overtager de Fondene over for de nulevende Lærere og disses eventuelle Enker paahvilende Forpligtelser med Hensyn til tegnede Overlevelsesrenter mod at erholde udbetalt de af de paagældende Lærere i Fondene indbetalte Præmier med $3\frac{1}{2}$ pCt. årlig Rente og Rentens Rente af samme fra Præmiernes Forfaldsdage og indtil Udbetalingsdagen. Forinden Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet imidlertid indhenter forskellige af Udvalget i denne Anledning forlangte Oplysninger, har det ønsket at erfare, om det kunde forventes, at Statsanstalten vilde kunne indgaa paa en saadan Ordning.

Saaledes foranlediget skal Bestyrelsen — der har forstaaet Forslaget saaledes, at Skolefondenes hele Mellemværende mellem de enkelte Lærere, for saa vidt angaar de af disse tegnede Overlevelsesrenter til Fordel for deres eventuelle Enker, skulde afløses, idet Lærerne fremtidig vilde have at indbetale de samme Præmiebeløb til Statsanstalten, som de hidtil havde betalt til Skolefondene — tjenstligst udtale følgende:

Landstingsudvalgets Forslag gaar som ovenanført kun ud paa at give de enkelte Skolefond Ret til at faa deres Forsikringsforhold til de nulevende Lærere overførte til Statsanstalten, men gør ikke denne Overførelse obligatorisk. Man tør derfor næppe gaa ud fra, at samtlige Skolefond vilde benytte sig af denne Ret, allerede af den Grund, at det Bederlag, der skulde gives Anstalten, i flere Tilfælde mulig vilde føles som en trykkende Udgift. Selv om man imidlertid foreløbig vilde borte herfra, saa Bestyrelsen erklære, at den for Tiden er ude af Stand til at have nogenomhelst Mening om, i hvilket Forhold det Bederlag, som Anstalten ifølge Forslaget skulde modtage, staar til de Forpligtelser, som den saa vilde komme til at paatage sig. Det maa jo erindres, at samtlige de Lærere, der indtil Fremkomsten af Loven af 18de Juni 1870 om Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 indtraadte som Interessenter i Skolefondene, hørte til de forsikringsøgende, som Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842 maatte nægte at optage, da de ikke kunde tilvejebringe Attest om godt Helbred. Efter at Loven om den ny Anstalt havde givet denne Besøjselse til at optage Interessenter, der ikke kunne skaffe fuldstændig god Helbredsattest, mod et Tillæg til den ordinære Præmie, have Skolefondene vel nok modtaget Tilgang af en Del Lærere, der kunde have fundet Optagelse i Anstalten mod forhøjet Præmie, men som have foretrukket at tegne den lovbefalede Overlevelsesrente i vedkommende Skolefond mod ordinær Præmie. Men for en meget stor Del